https://nrat.ukrintei.ua/en/kryza-profesijnoyi-kompetentnosti-uspishnyj-doslidnyk-ne-obovyazkovo-garnyj-vykladach/

КРИЗА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ: УСПІШНИЙ ДОСЛІДНИК — НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО ГАРНИЙ ВИКЛАДАЧ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Арджуна Аппадурая «Недостатня підготовка викладачів — це прихований скандал академічної спільноти».

У ній автор стверджує, що однією з найсерйозніших, але майже не обговорюваних проблем сучасної вищої освіти є відсутність системної педагогічної підготовки науковців, які приходять працювати до університетів. Нинішні дискусії про вдосконалення університетського викладання часто залишають поза увагою головне питання: більшість науковців ніколи не проходять спеціального навчання педагогічній майстерності. Аппадурай згадує, що після захисту докторської дисертації він був одразу поставлений перед необхідністю викладати широкий спектр дисциплін, не маючи для цього ані відповідної педагогічної підготовки, ані достатнього досвіду. На його переконання, успішність перших років роботи значною мірою забезпечували особисті комунікативні здібності, ораторська майстерність і впевненість під час публічних виступів, а не професійне

розуміння того, як організовувати навчальний процес. Він критично оцінює традиційну практику використання студентських опитувань як основного інструменту оцінювання якості викладання, оскільки такі опитування радше відображають популярність викладача або суб'єктивне ставлення студентів, ніж справжню педагогічну майстерність. Більшість молодих викладачів змушені самостійно опановувати професію, наслідуючи старших колег, запозичуючи їхні навчальні програми, окремі методичні прийоми й стиль викладання. До появи сучасних цифрових ресурсів така неформальна передача досвіду здійснювалася через особисті контакти, телефонні розмови, поштове листування та копіювання матеріалів. Проте навіть сьогодні, попри доступність численних інформаційних ресурсів, університетська система не створила повноцінного механізму професійної педагогічної підготовки викладачів. Щоб утримувати увагу студентів, багато хто компенсує нестачу педагогічної підготовки харизмою, особистими історіями, спрощеними аналогіями чи розважальними елементами, однак такі прийоми не можуть замінити професійних знань у галузі методології та психології навчання. Університетські центри підвищення кваліфікації мають доволі обмежені можливості, а значна частина викладачів просто не має часу для повноцінного проходження таких програм. Проблема має системний характер і підсилюється тим, що сучасний університет одночасно виконує дедалі більше функцій: проводить дослідження, забезпечує навчання, виконує соціальні, культурні та громадські завдання. Отже, настав час переглянути традиційне уявлення про нерозривність викладання і наукових досліджень. Університетам варто критично переосмислити, чи всі викладачі обов'язково повинні поєднувати інтенсивну дослідницьку діяльність із викладанням. Необхідно формувати нові партнерські відносини між академічними дисциплінами та педагогічною освітою, повернути повагу до професійної майстерності викладача. Стаття фокусує увагу читача на питанні балансу між дослідницькою та освітньою місіями університету.

Детальніше:
https://www.timeshighereducation.com/depth/our-lack-teaching-training-professoriates-secret-scandal

Фото: pixabay.com

#HPAT_Усі_новини #HPAT_TimesHigherEducation
#HPAT_Науковцям_новини #HPAT_Освітянам_новини

2026-07-20

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів